

Вирок
від 20.01.2025 по справі 207/4020/23
БАГЛІЙСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

№ [207/4020/23](#)

№ 1-кп/[207/85/25](#)

В И Р О К

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 січня 2025 року

Баглійський районний суд м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області у складі:

головуючого - судді ОСОБА_1 ,

при секретарях ОСОБА_2 , ОСОБА_3 ,

за участю прокурорів :

прокурора Кам'янської окружної прокуратури ОСОБА_4 ,

прокурора першого відділу процесуального керівництва при
провадженні досудового розслідування територіальними
органами поліції та підтримання публічного обвинувчення
управління нагляду за додержанням законів Національною
поліцією України та органами, які ведуть боротьбу з
організованою та транснаціональною злочинністю
Дніпропетровської обласної прокуратури ОСОБА_5 ,

обвинуваченого ОСОБА_6 , його захисника адвоката ОСОБА_7 ,

потерпілої ОСОБА_8 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Кам'янське в
залі Баглійського районного суду м. Дніпродзержинська

кримінальне провадження № 12023041160000811 за звинуваченням:

ОСОБА_9 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця с. Дніпровське, Верхньодніпровського району, Дніпропетровської області, громадянина України, освіта середня технічна, одруженого, не працюючого, раніше не судимого, на утриманні неповнолітніх дітей та осіб похилого віку не має, зареєстрований та проживає за адресою: АДРЕСА_1 ,

звинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Обвинувачений ОСОБА_6 , 27 травня 2023 року приблизно о 17 годині 56 хвилин він, керуючи технічно справним легковим автомобілем «ВАЗ 21043», реєстраційний номер НОМЕР_1 , який згідно свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу НОМЕР_2 від 12.03.2021 належить йому на праві приватної власності, в світлий час доби здійснював рух у крайній правій смузі мокрого асфальтобетонного покриття проїзної частини дороги проспекту Ювілейного, Південного району м. Кам'янське Дніпропетровської області, яка має по дві смуги для руху у кожному напрямку, з боку вул. Гетьмана Дорошенка у напрямку проспекту Свободи, при цьому слідуючи зі швидкістю приблизно 80 км/год, яка перевищує дозволену швидкість руху на даній ділянці дороги населеного пункту м. Кам'янське, не більше 50 км/год, та перевозячи на передньому пасажирському місці ОСОБА_10 .

Під час руху водій ОСОБА_6 , грубо порушуючи правила безпеки дорожнього руху, проявляючи кримінальну протиправну недбалість, коли не передбачав можливості настання суспільно небезпечних наслідків свого діяння, хоча повинен був і міг їх передбачити, будучи неуважним до дорожньої обстановки та її змінам, наближаючись до нерегульованого пішохідного переходу, позначеного дорожніми знаками 5.38.1 праворуч та 5.38.2 ліворуч «Пішохідний перехід» розділу № 33 «Дорожні знаки» та дорожньою розміткою 1.14.2 «Зебра» розділу № 34 «Дорожня розмітка» Правил дорожнього руху, які знаходилися за напрямком його руху, не діяв таким чином, щоб не наражати на небезпеку життя і здоров'я громадян, не маючи жодних перешкод технічного і фізичного характеру для забезпечення

безпечного руху, маючи об'єктивну можливість виявити пішохода ОСОБА_11, 1969 року народження, яка рухалася по нерегульованому пішохідному переходу, справа наліво відносно напрямку руху його автомобіля, не зменшив своєчасно швидкості руху керованого ним автомобіля «ВАЗ 21043» та не зупинився, щоб дати дорогу пішоходу ОСОБА_11, тим самим створивши останній небезпеку для руху, внаслідок чого приблизно о 17 годині 56 хвилин 27 травня 2023 року в районі повороту до вул. 8-го Березня, поблизу будинку № 25, по проспекту Ювілейному, Південного району м. Кам'янське Дніпропетровської області, правою передньою частиною автомобіля «ВАЗ 21043», реєстраційний номер НОМЕР_1, на нерегульованому пішохідному переході допустив наїзд на пішохода ОСОБА_11.

Своїми діями водій ОСОБА_6 грубо порушив вимоги п.п. 1.3, 1.5, 2.3 б), 12.4, 12.9 б) та 18.1. Правил дорожнього руху, де зазначено:

п. 1.3. «Учасники дорожнього руху зобов'язані знати й неухильно виконувати вимоги цих Правил, а також бути взаємно ввічливими.»;

п. 1.5. «Дії або бездіяльність учасників дорожнього руху та інших осіб не повинні створювати небезпеку чи перешкоду для руху, загрожувати життю або здоров'ю громадян, завдавати матеріальних збитків.

Особа, яка створила такі умови, зобов'язана негайно вжити заходів до забезпечення безпеки дорожнього руху на цій ділянці дороги та вжити всіх можливих заходів до усунення перешкод, а якщо це неможливо, попередити про них інших учасників дорожнього руху, повідомити уповноважений підрозділ Національної поліції, власника дороги або уповноважений ним орган.»;

п. 2.3. «Для забезпечення безпеки дорожнього руху водій зобов'язаний:

б) бути уважним, стежити за дорожньою обстановкою, відповідно реагувати на її зміну, стежити за правильністю розміщення та кріплення вантажу, технічним станом транспортного засобу і не відволікатися від керування цим засобом у дорозі»;

п. 12.4. «У населених пунктах рух транспортних засобів дозволяється із швидкістю не більше 50 км/год.»;

п. 12.9. «Водієві забороняється:

б) перевищувати максимальну швидкість, зазначену в пунктах 12.4-12.7, на ділянці дороги, де встановлено дорожні знаки 3.29, 3.31, або на транспортному засобі, на якому встановлено розпізнавальний знак відповідно до підпункту «и» пункту 30.3 цих Правил;»;

п. 18.1. «Водій транспортного засобу, що наближається до нерегульованого пішохідного переходу, на якому перебувають пішоходи, повинен зменшити швидкість, а в разі потреби зупинитися, щоб дати дорогу пішоходам, для яких може бути створена перешкода чи небезпека.».

Порушення водієм ОСОБА_6 вимог п. 18.1. Правил дорожнього руху, знаходиться у причинно-наслідковому зв'язку з настанням даної дорожньо-транспортної пригоди - наїздом на пішохода ОСОБА_11 , що заподіяло смерть останньої.

Невиконання водієм ОСОБА_6 вимог п. 18.1. Правил дорожнього руху, призвело до настання даної дорожньо-транспортної пригоди, внаслідок якої пішоходу ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , спричинені тілесні ушкодження, а саме: сполучена тупа травма тіла (синець в ділянці лівого плеча, синець на внутрішній поверхні правого колінного суглобу з переходом на внутрішню поверхню правої гомілки, травматична ампутація нігтьової фаланги 1 пальця лівої кисті, рубці на обличчі зліва та на передньо- зовнішній поверхні лівого стегна утворились внаслідок загоювання рваних ран, крововилив в м'які покрови голови з внутрішньої сторони в лобній ділянці зліва та в лівій скроневій ділянці, багато уламковий перелом лобної кістки зліва та луски лівої скроневої кістки з переходом на верхню стінку лівої очниці, розрив твердої мозкової оболонки в лобній ділянці зліва та в лівій скроневій ділянці, набряк-набухання головного мозку, слабо-консолідовані переломи - задньої дужки 1 шийного хребця, зубця 2 шийного хребця, косо-подовжній перелом лівої стегнової кістки в нижній третині, косо-подовжній перелом внутрішнього відростку правої стегнової кістки, перелом лівої плечової кістки в верхній третині, поперечних відростків зліва 2,3,4 поперекових хребців, поперечні переломи обох лонних та правої сідничної кісток), відносяться до тяжких тілесних

ушкоджень, по ознаці небезпеки для життя, та в даному випадку призвели до смерті.

Смерть ОСОБА_11 настала ІНФОРМАЦІЯ_3 о 06 годині 20 хвилин у відділенні політравми Комунального некомерційного підприємства Кам'янської міської ради «Міська лікарня швидкої медичної допомоги», за адресою: Дніпропетровська область, м. Кам'янське, вул. Чорновола Вячеслава, 79А, від сполученої тупої травми тіла: черепно-мозкова травма (багато уламковий перелом лобної кістки зліва та луски лівої скроневої кістки з переходом на верхню стінку лівої очниці, розрив твердої мозкової оболонки в лобній ділянці зліва та в лівій скроневій ділянці), переломи відкритий перелом лівої стегнової кістки, перелом лівої плечової кістки, перелом внутрішнього відростку правої стегнової кістки, переломи - задньої дужки 1 шийного хребця, зубця 2 шийного хребця, поперечних відростків зліва 2,3,4 поперекових хребців, поперечні переломи, обох лонних та правої сідничної кісток, травматична ампутація нігтьової фаланги 1 пальця лівої кисті, що призвело до набряку-набухання головного мозку.

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_6 не визнав свою вину та не розкався у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення; пояснив, що рухався у лівому ряді зі швидкістю приблизно 60км/г, на лівому пасажирському сидінні знаходилась його дружина; у правому ряді з меншою швидкістю рухався інший автомобіль зеленого кольору, марку якого та номери не пам'ятає і він закритий йому обзор; коли побачив потерпілу на дорозі, став гальмувати, але вона не реагувала. Після ДТП одразу викликав поліцію; досягаючи пішохідного переходу, не зменшив швидкість, знає, що перед переходом існує шумова розмітка. Не визнає, що рухався зі швидкістю 80 км/г, як стверджує свідок, їхав набагато повільніше. Вважає, що досудове слідство проведено не об'єктивно, виключно на показах одного свідка ОСОБА_12 ґрунтується обвинувачення; вважає, що ДТП сталося з вини потерпілої, вона була у нетверезому стані; відшкодував родичам потерпілої витрати на лікування у розмірі 38 тис. грн., тому цивільні позови не визнає, просить його виправдати.

Вина ОСОБА_6 у вчиненні інкримінованого кримінального правопорушення, не дивлячись на невизнання ним своєї вини, підтверджується сукупністю досліджених судом доказів:

показами потерпілої ОСОБА_8, котра у судовому засіданні пояснила, що загинула була її рідною сестрою; у день ДТП потерпіла була на концерті у палаці культури «Хіміків», про те, що сталося, їй повідомив небіж, одразу ж поїхала до лікарні, бачила сестру, впізнавала її, у неї були дуже тяжкі травми, вона перебувала у реанімації. 03.06.2023 їй племінник дав телефон обвинуваченого і вона зверталась до нього за грошима на лікування, він неохоче давав гроші, усього дав 38 тис. грн., витрати на поховання понесла вона; вона кожного дня відвідувала сестру у лікарні, її перевели з реанімації, але вона була без свідомості. Під час слідства як їй відомо, було встановлено, що сестра загинула на пішоходному переході, це було ввечері, але у світлу пору, вона йшла не швидко, хотіла повернутись вірогідно коли побачила автомобіль обвинуваченого; 12 тис. грн. у цивільному позові це витрати матеріального характеру, пов'язані з лікуванням та похованням; позов підтримує у повному обсязі, оскільки відчувала та відчуває моральні страждання, пов'язані з втратою близької людини, була змушена відвідувати сестру у лікарні у тяжкому стані, також їх мати у похилому віці потребувала підтримки у цій ситуації, все це позначилось на моральному стані потерпілої як хронічний стрес та сильні душевні хвилювання; обвинувачений не попросив вибачення за скоєне, під час судового розгляду не розкався у своєму вчинку; знає, що сестра у той день вживала алкоголь, але у незначній кількості, це не пов'язано з ДТП і не призвело до події, вона загинула на пішоходному переході, обвинувачений мав зупинитись; сестра не працювала офіційно, допомагала своїй доньці з онуками; з урахуванням обставин злочину, відсутності щирого каяття з боку обвинуваченого, наполягає на призначенні максимально суворого покарання обвинуваченому та позбавленні його права керування транспортним засобом;

протоколом огляду місця дорожньо-транспортної пригоди від 27.05.2023 року зі схемою та фототаблицями (т.с. 1 арк. с. 4-18);

висновком судової автотехнічної експертизи № СЕ-19/104-23/19603-ІТ від 22.06.2023р., відповідно до якого робоча гальмівна система автомобіля ВАЗ 21043 на момент експертного огляду перебуває в працездатному стані; система рульового керування автомобіля ВАЗ 21043 на момент експертного огляду перебуває в працездатному стані (т.с. 1, арк.с. 45-49);

?протоколом проведення слідчого експерименту від 15.06.2023 року з обвинуваченим ОСОБА_6 . У якості свідка зі схемою та відеозаписом проведення (т.с. 1 арк.с. 63-66);

?висновком судово-медичної експертизи № 1633-Е від 21.06.2023 року (т.с. 1 арк.с. 79-84), згідно якого смерть ОСОБА_11 настала ІНФОРМАЦІЯ_3 о 06 годині 20 хвилин у відділенні політравми Комунального некомерційного підприємства Кам'янської міської ради «Міська лікарня швидкої медичної допомоги», за адресою: Дніпропетровська область, м. Кам'янське, вул. Чорновола Вячеслава, 79А, від сполученої тупої травми тіла: черепно-мозкова травма (багато уламковий перелом лобної кістки зліва та луски лівої скроневої кістки з переходом на верхню стінку лівої очниці, розрив твердої мозкової оболонки в лобній ділянці зліва та в лівій скроневій ділянці), переломи відкритий перелом лівої стегнової кістки, перелом лівої плечової кістки, перелом внутрішнього відростку правої стегнової кістки, переломи - задньої дужки 1 шийного хребця, зубця 2 шийного хребця, поперечних відростків зліва 2,3,4 поперекових хребців, поперечні переломи, обох лонних та правої сідничної кісток, травматична ампутація нігтьової фаланги 1 пальця лівої кисті, що призвело до набряку-набухання головного мозку;

?протоколом огляду трупа потерпілої ОСОБА_11 від 21.06.2023р. з фототаблицею (т.с.1 арк.с. 98-105);

?висновком судово-медичної експертизи № 1633-Е-Д від 04.07.2023 року (т.с. 1 арк.с. 129-130), згідно з яким:

- причиною смерті ОСОБА_11 стала сполучена тупа травма тіла черепно-мозкова травма (багато уламковий перелом лобної кістки зліва та луски лівої скроневої кістки з переходом на верхню стінку лівої очниці, розрив твердої мозкової оболонки в лобній ділянці зліва та в лівій скроневій ділянці), переломи відкритий перелом лівої стегнової кістки, перелом лівої плечової кістки, перелом внутрішнього відростку правої стегнової кістки, переломи - задньої дужки 1 шийного хребця, зубця 2 шийного хребця, поперечних відростків зліва 2,3,4 поперекових хребців, поперечні переломи, обох лонних та правої сідничної кісток, травматична ампутація нігтьової фаланги 1 пальця лівої кисті, що призвело до набряку-набухання головного мозку, що підтверджено морфологічно наявністю травм та даними гістологічного дослідження;

- встановлені у ОСОБА_11 тілесні ушкодження сполучена тупа травма тіла (синець в ділянці лівого плеча, синець на внутрішній поверхні правого колінного суглобу з переходом на внутрішню поверхню правої гомілки, травматична ампутація нігтьової фаланги 1 пальця лівої кисті, рубці на обличчі зліва та на передньо-зовнішній поверхні лівого стегна утворились в наслідок загоювання рваних ран, крововилив в м'які покрови голови з внутрішньої сторони в лобній ділянці зліва та в лівій скроневій ділянці, багато уламковий перелом лобної кістки зліва та луски скроневої кістки з переходом а верхню стінку лівої очниці, розрив твердої мозкової оболонки в лобній ділянці зліва та в лівій скроневій ділянці, набряк-набухання головного мозку, слабо-консолідовані переломи задньої дужки 1 шийного хребця, зубця 2 шийного хребця, косо-подовжній перелом лівої стегнової кістки в нижній третині, косо-подовжній перелом внутрішнього відростку правої стегнової кістки, перелом лівої стегнової кістки, перелом лівої плечової кістки в верхній третині, поперечних відростків зліва 2,3,4 поперекових хребців, поперечні переломи обох лонних та праві сідничної кісток) перебувають у прямому причинному зв'язку з настанням її смерті.

?враховуючи характер та локалізацію, встановлених при дослідженні трупа ОСОБА_11 , тілесні ушкодження, на момент первинного контакту автомобіля ВА3 21043 із пішоходом ОСОБА_11 , остання знаходилась в вертикальному стані;

?враховуючи характер та локалізацію, встановлених при дослідженні трупа ОСОБА_11 , тілесні ушкодження, на момент первинного контакту автомобіля ВА3 21043 із пішоходом ОСОБА_11 , остання знаходилась у рісі, про що свідчать переломи в ділянці нижніх кінцівок;

?по даним наданої медичної документації (медичній карті стаціонарного боьного), як зазначено в медичній карті стаціонарного хворого №4473 на її ім'я, смерть ОСОБА_11 . Настала 06.20 21.06.2023;

?протоколом проведення слідчого експерименту від 11.07.2023р. за участю свідка ОСОБА_13 з фототаблицею (т.с. 1 арк.с. 148-160);

?протоколом додаткового огляду від 11.07.2023р. місця ДТП з фототаблицею (т.с. 1 арк.с. 163-171);

?висновком судової автотехнічної експертизи № СЕ-19/104-23/24072-ІТ від 19.07.2023 р., згідно з яким у даній дорожній обстановці водій автомобіля ВАЗ 21043 ОСОБА_6 повинен був діяти згідно вимог п.п.12.4, 12.9б та 18.1. Правил дорожнього руху. При заданих вихідних даних він мав технічну можливість уникнути наїзду на пішохода шляхом застосування своєчасного екстреного гальмування із зупинкою автомобіля до місця наїзду. Його дії не відповідали вимогам п.п. 12.4, 12.9 б) та 18.1. Правил дорожнього руху. Невідповідність дій водія ОСОБА_6 вимогам п. 18.1. Правил дорожнього руху, знаходиться у причинно-наслідковому зв'язку з настанням даної дорожньо-транспортної пригоди - наїздом на пішохода ОСОБА_11, що заподіяло смерть останньої (т.с. 1 арк.с. 183-188);

?висновком судово-автотехнічної експертизи №СЕ-19/104-23/24774-ІТ від 25.07.2023р. (т.с. 1 арк.с. 217-221), згідно якої:

?оцінюючи ознаки, що вказують на розташування місця наїзду, і слідову інформацію, наявну в протоколі огляду місця ДТП та схеми до нього, необхідно дійти висновку, що визначити експертним шляхом розташування місця наїзду щодо мж проїздної частини не надається можливим;

?аналіз даних з протоколу огляду місця ДТП та Схеми до нього та літературних джерел дає підставу стверджувати, що місце наїзду в повздовжньому апрямку розтавувалося на деякій відстані перед елементом слідової інформації 3,4 (слід потерпілого (палець) та пластик), за напрямком уруху до пр. Свободи;

?показами свідка ОСОБА_13, котра у суді пояснила, що в один із днів у другій половині травня 2023 року поверталась у вечірній час доби у світлу пору дня влітку додому з роботи, рухаючись на власному авто «Lexus RX в районі проспекту Ювілейного у м. Кам'янське з боку пр. Свободи у нпрямку пр. Гетьмана Дорошенка. Відеореєстратора у її авто не було. Побачила як автомобіль ВАЗ 2104 під керуванням обвинуваченого скоїв наїзд на жінку, він рухався у зустрічному свідкові напрямку, їхав швидко, а жінка переходила пішохідний перехід, він дуже сильно її зачепив і протягнув аж до слідуючого пішохідного переходу. Свідок одразу ж телефонувала на 101. Виглядало так, нібито обвинувачений і не збирався гальмувати, звуку сигналу його автівки свідок не чула, вікна її автівки були зачинені. Жінка переходила вулицю пішохідним переходом з зупинки Маяковського на селище

Будівельників. Автомобіль свідка стояв у лівому ряду за другим пішохідним переходом, тому свідок усе добре бачила, жінка зробила декілька кроків на переході, а потім очевидно виявила автомобіль Крамаренка та зробила пару кроків назад, але не встигла, автомобіль ОСОБА_14 дещо зманеврував трохи вліво і правою стороною зачепив та протягнув жінку, котра впала вже на переході ближчому від свідка. Стверджує, що автомобіль Крамаренка рухався у правій смузі та перед ним у правій смузі та в лівій транспорті взагалі не було, стежи а ним з самого початку, оскільки збиралася повертати у напрямку, який він перетинав. Вважає, що він рухався зі швидкістю 80 км/г, загальмував він вже на другому пішохідному переході, на першому збивши потерпілу, у лівому ряді він опинився вже коли гальмував, намагаючись уникнути зіткнення з пішоходом; покази, дані нею під час проведення слідчого експерименту, підтримує повністю;

?показами свідка ОСОБА_10 , котра у суді повідомила, що є дружиною обвинуваченого, під час ДТП знаходилась на передньому пасажирському сидінні автомобіля, яким керував її чоловік, потерпілу помітила, коли та вже була на пішохідному переході, йшла не швидко, чоловік сигналив та почав гальмувати, як тільки побачив пішохода; автомобіль їхав не швидко, але з якою швидкістю сказати не може, на спідометр не дивилася. Потерпіла після наїзду не подавала ознак життя, не рухалася. Під час наїзду на потерпілу був світлий час доби.

Суд критично ставиться до показів обвинуваченого в частині невизнання ним вини, оскільки вони спростовуються наведеними вище дослідженими у суді доказами (висновками експертиз, протоколом огляду місця ДТП з фототаблицями, показами свідка ОСОБА_13 , протоколом проведення слідчого експеримента за участі свідка), а також показами допитаних у суді слідчого ОСОБА_15 , який пояснив деталі проведення слідчого експеримента, для якого було залучено такий же автомобіль як у обвинуваченого навіть за кольором, проводилось три заїзди, свідок ОСОБА_12 під час слідчого експеримента дала вичерпні покази, котрі відповідали обставинам події; слідчого ОСОБА_16 , котр пояснила, яким чином проводився огляд місця ДТП.

Виходячи з зібраних у кримінальному провадженні доказів, суд вважає вину обвинуваченого ОСОБА_6 у вчиненні порушення

правил безпеки дорожнього руху особою, яка керує транспортним засобом, що спричинило смерть потерпілого, повністю доведеною і кваліфікує його дії за ч. 2 ст. 286 КК України.

Відповідно до змісту ст. ст. 50, 65 КК України, покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особами. Суд, при призначенні покарання, враховує ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного та обставини, які пом'якшують та обтяжують покарання. Особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне і достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів.

Відповідно до роз'яснень, які містяться в п. 21 постанови Пленуму Верховного Суду України № 14 від 23 грудня 2005 року «Про практику застосування судами України законодавства про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті», у кожному випадку призначення покарання за частинами 1 та 2 ст. 286 КК України необхідно обговорювати питання про доцільність застосування до винного додаткового покарання - позбавлення права керування транспортними засобами, яке застосовується у випадках, коли вчинення злочину було пов'язане з грубим або повторним порушенням порядку користування таким правом.

Відповідно до рішення Європейського суду з прав людини від 29.06.2007 у справі «Огаллоран та Франціс проти Сполученого Королівства», особа, яка володіє чи керує автомобілем підпадає під дію спеціальних правил, оскільки володіння та використання автомобілів є такими, що потенційно може завдати серйозної шкоди.

Приймаючи до уваги, що обвинувачений вчинив кримінальне правопорушення, внаслідок якого відбулось ДТП, під час якого потерпіла загинула, враховуючи загальний розмір спричиненої шкоди, суд вважає за необхідне призначити обвинуваченому додаткове покарання у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами.

Вирішуючи питання про вид та розмір покарання обвинуваченого ОСОБА_6, суд враховує обставини та тяжкість скоєного, особу обвинуваченого, який не визнав себе винуватим та не розкався у скоєному, раніше не судимий,

згідно довідки медичного директора КНП КМР «Міська лікарня №1» ОСОБА_6 не перебуває на обліку у лікарів нарколога чи психіатра (т.с. 1 арк.с. 256), за місцем проживання та роботи характеризується позитивно (т.с.1 арк.с. 255); обставин, які пом'якшують або обтяжують вину обвинуваченого судом не встановлено; при призначенні покарання суд враховує часткове відшкодування обвинуваченим витрат на лікування потерпілої, а також думку потерпілої ОСОБА_8, котра у суді наполягала на призначенні максимально суворого покарання з урахуванням відсутності каяття обвинуваченого у скоєному, тому суд вважає необхідним призначити ОСОБА_6 покарання у вигляді позбавлення волі з позбавленням права керування транспортними засобами.

Питання щодо речових доказів вирішити згідно ст. 100 КПК України.

Згідно ч. 2 ст. 124 КПК України стягнути з ОСОБА_6 на користь держави судові витрати за проведення: судової експертизи технічного стану транспортного засобу № СЕ-19/104-23/19603-ІТ від 22.06.2023р. в сумі 1912 грн.; судової автотехнічної експертизи № СЕ-19/104-23/24072-ІТ від 19.07.2023р. в сумі 1912 грн.; судової транспортно-трасологічної експертизи № СЕ-19/104-23/24774-ІТ від 25.07.2023р. в сумі 1912 грн. на користь держави.

Розглядаючи питання відносно стягнення з обвинуваченого завданої потерпілим матеріальної та моральної шкоди, суд виходить з наступного.

Відповідно до ч. 2 ст.1187ЦКУ України шкода, завдана джерелом підвищеної небезпеки, відшкодовується особою, яка на відповідній правовій підставі (право власності, інше речове право, договір підряду, оренди тощо) володіє транспортним засобом, механізмом, іншим об'єктом, використання, зберігання або утримання якого створює підвищену небезпеку.

Як зазначила потерпіла ОСОБА_8 в позовній заяві, частина витрат на лікування, в розмірі 38000 гривень, була добровільно сплачена обвинуваченим, у зв'язку із чим просила стягнути залишок 12646 гривень 24 коп., котрі складаються з витрат на лікування загинлої. Оскільки понесені потерпілою витрати повністю підтверджуються наданими документами, суд вважає, що позовні вимоги, щодо стягнення завданої матеріальної шкоди підлягають задоволенню у повному обсязі.

Щодо позовних вимог про стягнення моральної шкоди, суд виходить з наступного.

Відповідно до положень ст. 23 ЦК України, особа має право на відшкодування моральної шкоди. Моральна шкода полягає, зокрема, у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку з протиправною поведінкою що до неї. Розмір грошового відшкодування моральної шкоди визначається судом залежно від характеру правопорушення, глибини фізичних та душевних страждань, погіршення здібностей потерпілого або позбавлення його можливості їх реалізації, ступеня вини особи, яка завдала моральної шкоди, якщо вина є підставою для відшкодування, а також з урахуванням інших обставин, які мають істотне значення. При визначенні розміру відшкодування враховуються вимоги розумності і справедливості.

Згідно вимог ст. 1167 ЦК України, моральна (немайновий) шкода, заподіяна громадянину діями іншої особи, яка порушила їх законні права, відшкодовується особою, яка заподіяла шкоду, якщо вона не доведе, що моральна шкода причинна не з його вини. Моральна шкода відшкодовується, у тому числі і в грошовій формі. Розмір відшкодування визначається судом з врахуванням вмісту позовних вимог, характеру діяння особи, яка заподіяла шкоду, фізичних і моральних страждань потерпілого, а також інших негативних наслідків.

Відповідно до п. 9 Постанови Пленуму ВСУ «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» № 4 від 31.03.1995 року, моральна шкода може полягати, зокрема: у приниженні честі, гідності, престижу або ділової репутації, моральних переживаннях у зв'язку з ушкодженням здоров'я, у порушенні нормальних життєвих зв'язків через неможливість продовження активного громадського життя, порушенні стосунків з оточуючими людьми, при настанні інших негативних наслідків. Розмір відшкодування моральної (немайнової) шкоди суд визначає залежно від характеру та обсягу страждань (фізичних, душевних, психічних тощо), яких зазнав позивач, характеру немайнових втрат (їх тривалості, можливості відновлення тощо) та з урахуванням інших обставин. Зокрема, враховуються стан здоров'я потерпілого, тяжкість вимушених змін у його життєвих і виробничих стосунках, ступінь зниження престижу, ділової

репутації, час та зусилля, необхідні для відновлення попереднього стану. При цьому суд має виходити із засад розумності, виваженості та справедливості.

Суд погоджується із доводами потерпілих ОСОБА_17 , ОСОБА_8 про те, що внаслідок протиправних дій обвинуваченого їм була завдана моральна шкода у зв'язку із спричиненням моральних та фізичних страждань, які позначили негативні зміни у житті, в результаті дорожньо-транспортної пригоди загинула їх близька людина, котра була сестрою потерпілої ОСОБА_8 та донькою потерпілої ОСОБА_17 , що звичайно потягло за собою біль та душевні хвилювання позивачів, потребувало від них додаткових зусиль для організації свого життя, оскільки потерпіла ОСОБА_17 є матір'ю загиблої, людиною похилого віку, зазначила у позові, що відчуває через втрату доньки нервові переживання, дискомфорт, пригніченість. Потерпіла ОСОБА_8 у суді пояснила, що після ДТП кожного дня відвідувала сестру у лікарні, де та перебувала у вкрай важкому стані, через це була у постійному стресі, не могла займатися власними справами, приділяти увагу своїй родині, в результаті втратила близьку людину і була змушена відвідувати органи поліції, суд, що теж викликало дискомфорт, обов'язки з догляду за потерпілою ОСОБА_17 , котра у похилому віці, після загибелі сестри повністю покладаються на неї, до теперішнього часу відчуває біль втрати.

За таких обставин, суд вважає, що цивільний позов ОСОБА_17 про стягнення моральної шкоди слід задовольнити частково, цивільний позов ОСОБА_8 в частині стягнення моральної та матеріальної шкоди задовольнити повністю.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 371, 373- 374, 376 КПК України, суд

У Х В А Л И В :

ОСОБА_9 визнати винним у скоєнні злочину за ч. 2 ст. 286 КК України і призначити покарання у вигляді 6 (шести) років позбавлення волі з позбавленням права керування транспортними засобами строком на 3 (три) роки.

Запобіжний захід обвинуваченому ОСОБА_6 до набрання вироком законної сили не обирати.

Речові докази - автомобіль «ВАЗ 21043» р.н. НОМЕР_1 , який згідно свідоцтва про реєстрацію транспортного засобу серії

НОМЕР_2 належить ОСОБА_6 , повернути власнику, знявши арешт накладений ухвалою слідчого судді від 30 травня 2023р.

Цивільний позов ОСОБА_17 задовольнити частково.

Стягнути з ОСОБА_6 на користь ОСОБА_17 150 000 грн. у відшкодування моральної шкоди.

Цивільний позов ОСОБА_8 задовольнити повністю.

Стягнути з ОСОБА_6 на користь ОСОБА_8 100 000 грн. у відшкодування моральної шкоди.

Стягнути з ОСОБА_6 на користь ОСОБА_8 12 646 грн. 24 коп. у відшкодування матеріальної шкоди.

Стягнути з ОСОБА_6 судові витрати запровадження: судової експертизи технічного стану транспортного засобу № СЕ-19/104-23/19603-ІТ від 22.06.2023р. в сумі 1912 грн.; судової автотехнічної експертизи № СЕ-19/104-23/24072-ІТ від 19.07.2023р. в сумі 1912 грн.; судової транспортно-трасологічної експертизи № СЕ-19/104-23/24774-ІТ від 25.07.2023р. в сумі 1912 грн. на користь держави.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити засудженому та прокурору.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Дніпровського апеляційного суду через суд першої інстанції протягом 30 днів з дня проголошення вироку. Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після прийняття рішення судом апеляційної інстанції.

Суддя ОСОБА_1

Суд [Баглійський районний суд](#)
[м.Дніпродзержинська](#)

Дата ухвалення рішення 20.01.2025

Оприлюднено 06.02.2025

Номер документу	124907817
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами

Судовий реєстр по справі — 207/4020/23

Вирок від 20.01.2025 Кримінальне Баглійський районний суд м.Дніпродзержинська Погребняк Т. Ю.	Ухвала від 17.09.2024 Кримінальне Баглійський районний суд м.Дніпродзержинська Погребняк Т. Ю.	Ухвала від Криміналь Баглійськи районний м.Дніпрод Погребняк
--	---	---

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2025 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

